

Gebed 2104 (1).

God is ontzagwekkend.

Mag ik uw onverdeelde aandacht? Ik moet spreken over God.

God is indrukwekkend.

Ik richt me ook tot U, God: U bent ontzagwekkend.

(v. 1)

Toen er niets was, was God er al, licht in het niets.

Toen hij "Licht" riep, en het was er; begon de geschiedenis. Zo is de levende God.

De hemel, wijds en duizendvoudig verlicht, met het geweld van stormen en de felheid van bliksem, vormt zijn entourage.

(v. 2-5)

Hij schiep water in overvloed. De eigen dichtheid ervan garandeert planetair de leefbaarheid.

Op zijn gebod werd de overvloed tot oervloed, tot boven de bergen. Op zijn gebod trok het water zich terug; de zeespiegel zal niet meer stijgen.

(v. 6-9)

God stuurt door zijn woord, heerst door zijn wet.

Het water valt van wolk naar berg, via beek naar dal, naar dier en mens; wilde ezel, steenbok en klipdas lessen hun dorst. Kringlopen voorkomen uitsterven; gras en kruiden blijven groen, zangvogels zingen, trekvogels trekken, de landbouwer oogst graan, de wijnbouwer druiven. God garandeert de wijn, die het hart verheugt.

(v. 10-18)

Maan en zon hebben hun vaart en onderlinge stand: seizoenen overvallen ons niet. De leeuw weet wanneer hij gaat jagen (met een brul als gebed om goede vangst) en wanneer hij zijn leger zoekt; de mens weet wanneer hij aan het werk gaat en hoe lang. God voedt elk dier op eigen tijd en wijze.

(v. 19-23)

En dan de oceanen, met dieren van plankton tot potvis, schepen van moth tot mammoet. In de mammoet verheugt hij zich.

Gods Geest geeft leven. Als die zich terugtrekt verandert het klimaat, sterft zelfs de mammoet uit.

Is dat niet vol autoriteit, ingenieus, creatief? Zo is God! Wij kunnen er niet over zwijgen.

(v. 24-30)

God en zijn heerlijkheid zijn van hogere orde; het zichtbare maakt dit onzichtbare toch zichtbaar.

Gods manifestatie confronteert. Die hem erkent, buigt en juicht; die hem niet erkent overleeft dat niet.

God, ik kan en wil niet anders zeggen: U bent ontzagwekkend.